

Publicerad 2004-12-15 22:12 av Christin Adolfsson

Till alla underbara människor som kan hjälpa mej att bli bättre!!!

När värden försvann för Linnea.

Jag kan inte fatta att det är sant. Min lilla underbara bästis. Hur kunde det bara få ske? Hon blev bara 10. KUNDE HON INTE FÅTT LEVA LÄNGRE. Linnea ligger och gråter i sin säng. Hon har just fått meddelandet om att hennes bästis dog. Himla nazister! Bara för att hon har judendom som sin religion behöver de väl inte döda henne. Himla nazister! Jag hoppas att de får livs tid och längre än så. Döda min bästis. Att det kan göra så ont. Det är svårt att förstå. Jag har i alla fall min häst kvar. Pelle... min underbara Pelle. Linnea går ner till stallet. Hon sätter sig i Pelles box. Pelle värkar också sakna henne. Hon brukade alltid komma såhär dags och hjälpa till med Pelle. "Åh, Pelle du saknar henne också va?" Linnea gråter och gråter. Himla nazister. Varför kan de inte låta människor va den de är? Gu.. va jobbigt det kommer bli på måndag. Om jag går på måndag? Alla kommer säkert att peka på mej och säga: "Hon hjälpte inte hennes bästis". Men det gjorde jag visst. Eller hur? Shanti visst hjälpte jag dig! Visst försökte jag rädda dej. Men det var inte så lätt när dom knuffa in mej i vägen. Så att armen gick av. Jag sitter här. Jag har det allt bra. Men du är ju död. Du kan väl inte leva utan mej? Jag kan inte leva utan dej Shanti! Du måste komma tillbaka! Du måste. Livet får inte va såhär orättvist. Det får det inte. "Åh Pelle vad ska jag ta mig till?" Shanti var min bästa kompis i hela 8 år. 8 år som bort blåst. Som om du alltid vart min låtsas kompis. Men du va min riktiga kompis! Dej saknar jag mer än mest. Du kan inte fatta hur mycket jag tyckte om dej. Min kompis! Snälla! Kom tillbaka! Du får inte va död. Du är mitt hjärta. Åh! "Pelle jag måste rida. Min arm är bruten men det hindrar inte mej. Eller hur gubben?"

Borstar, sadlar och tränisar.

Och senare sitter hon på hästen. Hon rider ut till ängen. Hon galopperar. Galoppen är skön. Hon känner lite lycka men hon kommer ihåg sin bästis rida Abbe. Gotlandsrusset. Tävling över ängen. Börjar hon gråta. Hon vill stanna men hon är för svag för att stanna. Pelle galopperar rakt in i skogen. "PELLE STANNA!" "STANNA!" Men Pelle värkar döv. Han är glad. Han bockar. Linnea glider ner. Hon får tag i Pelle. Men Pelle tappas balansen. Och åker rakt ner i ån. "PELLE!"

2 timmar senare.

"Han är död", säger veterinären

30 minuter senare

Han är död. Min Pelle. Hon är död. Min Shanti. Jag har väl ingen rätt att leva. Jag har ingen rätt att leva.

Hon tar upp en kniv och sticker den i hjärtat 5 gånger. Sen är hon också död.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Christin Adolfsson med Poeter.se id #903 innehar upphovsrätten